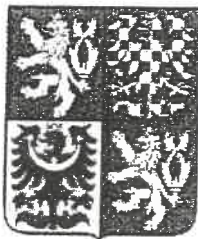
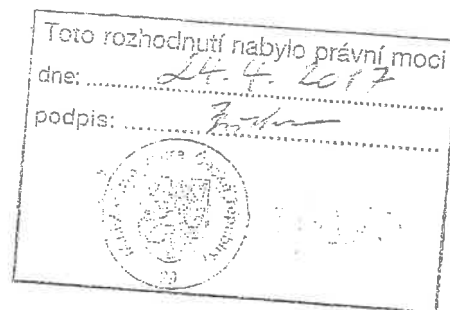

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0826 r

Milan Chovanec
ministr vnitra

Č. j. MV-160824-3/SO-2016

Praha 19. dubna 2017

Počet listů: 7

Účastník řízení:

Pan

st. přísl. Vietnamská socialistická republika
bytem:

Zmocněný zástupce:

Pan

advokát
Pražská 140
261 01 Příbram I

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), po předchozím projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu**, který podal pan

na st. přísl. Vietnamská socialistická republika, bytem

(dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 7. 10. 2016, č. j. VS-2771/835.3/2-2012, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno **žádosti účastníka řízení o udělení státního občanství České republiky** (dále jen „žádost“),

takto:

rozklad účastníka řízení proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 7. 10. 2016, č. j. VS-2771/835.3/2-2012, se podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu

zamítá.

Vypraveno
dne 21.4.17
PŘÍLOHA

ODŮVODNĚNÍ

Dne 3. 12. 2014 podal účastník řízení prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje žádost, která byla správnímu orgánu I. stupně postoupena dne 16. 1. 2015. Správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že se účastník řízení zdržuje na území České republiky od června roku 2003, trvalý pobyt zde mu byl povolen dne 11. 8. 2004. Účastník řízení je svobodný a bezdětný, žije na společné adrese se svými rodiči. Jedná se o jeho druhou žádost.

Správní orgán I. stupně hodnotil, zda žádost obsahuje všechny zákonné náležitosti a dospěl k závěru, že žádost trpí vadami. Správní orgán I. stupně tedy usnesením č. j. VS-2771/835.3/2-2012 ze dne 3. 2. 2016 přerušil správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů ode dne doručení tohoto usnesení a vyzval účastníka řízení k odstranění nedostatků žádosti dodatečným předložením dokladů, specifikovaných ve výrokové části tohoto usnesení. Zároveň správní orgán I. stupně informoval účastníka řízení o možnosti seznámit se podle § 36 správního řádu s podklady pro rozhodnutí. Účastník řízení požadované doklady doložil správnímu orgánu I. stupně v několika etapách, naposledy dne 19. 7. 2016.

Správní orgán I. stupně žádost účastníka řízení posoudil v návaznosti na splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti účastníka řízení nevyhověl rozhodnutím č. j. VS-2771/835.3/2-2012 ze dne 7. 10. 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadené rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 11. 10. 2016. Správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí konstatoval, že účastník řízení nesplňuje podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, když z podkladů založených ve spise bylo zjištěno, že v posledních třech letech předcházejících dni podání žádosti účastník řízení opětovně porušil závažným způsobem povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, když pojistné nehradil řádně a včas. Z doložených dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP“) plyne, že dluhy na pojistném dosahovaly v rozhodném období výše desítek tisíc korun českých a dluhy na penále řádově až tisíců korun českých (konkrétní částky jsou pak specifikovány v napadeném rozhodnutí správního orgánu I. stupně), přičemž veškeré dlužné částky účastník řízení vyrovnal až 9. 6. 2016, tedy déle než rok a půl po podání žádosti. Dne 22. 7. 2016 obdržel správní orgán I. stupně žádost o prominutí nesplnění výše uvedené podmínky s tím, že již odstranil škodlivý následek ve smyslu § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky. K tomu správní orgán I. stupně konstatoval, že po důkladném posouzení této skutečnosti, účastníku řízení nesplnění podmínky neprominul. Správní orgán I. stupně vzal v úvahu fakt, že účastník řízení opakovaně hradil dlužné pojistné a penále dosahující velmi vysokých částek v letech 2013, 2014 a 2016, tudíž nelze mít za to, že by o situaci nevěděl. Tvzení účastníka řízení, že vznik dlužných částek byl způsoben špatným nastavením bankovních příkazů, správní orgán I. stupně považoval za účelové a nepravdivé, zvláště za situace, kdy neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění bylo jedním z důvodů nevyhovění jeho předchozí žádosti.

Správní orgán I. stupně dále v napadeném rozhodnutí dále konstatuje, že účastník řízení nesplňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky. Za období posledních tří let předcházejících dni podání žádosti, předložil účastník řízení přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2013, kde uvedl rozdíl mezi příjmy a výdaji ve výši 242 361 Kč, za rok 2014 ve výši 256 914 Kč a za rok 2015 ve výši 457 484 Kč. Za rok 2012 účastník řízení nedoložil žádné příjmy. Jak správní orgán I. stupně konstatoval,

ve spisovém materiálu je v souvislosti s podáním předchozí žádosti účastníka řízení založeno daňové přiznání jeho otce, z něhož vyplývá rozdíl mezi příjmy a výdaji ve výši 44 780 Kč, tedy částka, která by nemohla pokrýt potřeby ani jedné osoby, natož dvou, pokud by účastník řízení byl v tomto roce odkázán na příjmy svého otce. Z důvodu nesplnění dvou zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky správní orgán I. stupně žádosti účastníka řízení nevyhověl, přičemž vzal do úvahy i skutečnost, že účastník řízení nemá žádné rodinné vazby na státní občany České republiky.

Dne 26. 10. 2016, tedy v zákonné lhůtě, podal účastník řízení prostřednictvím zmocněného zástupce (plná moc udělena pro pana Mgr. Lukáše Matějku, advokáta, dne 21. 10. 2016) proti napadenému rozhodnutí rozklad. Spolu s rozkladem byly doloženy přílohy týkající se financí otce účastníka řízení za leden – červen 2012, kopie cestovního dokladu bratra účastníka řízení , _ _ _ _ _ , výpis z katastru nemovitostí a vyrozumění o provedeném vkladu do katastru nemovitostí.

Účastník řízení v rozkladu namítá, že správní orgán I. stupně nezohlednil veškeré rozhodné skutečnosti a ze shromážděných podkladů dospěl k nepřiměřeně tvrdým závěrům.

K nesplnění podmínky dle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky účastník řízení uvedl, že se omlouvá za své pochybení v souvislosti s hrazením veřejného zdravotního pojištění, veškeré své nedoplatky uhradil a v současnosti žádný dluh nemá. Opětovně žádá o možnost prominutí uvedené podmínky dle ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, s přihlédnutím k tomu, že ze strany účastníka řízení došlo k plné úhradě dlužného pojistného a penále, čímž došlo k úplnému odstranění škodlivého následku.

K nesplnění podmínky dle § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky účastník řízení v rozkladu uvedl, že v roce 2012 byl skutečně závislý na příjmech svého otce. Ten část svých příjmů danil v České republice, kde vykázal rozdíl mezi příjmy a výdaji v rámci daňového přiznání v daném roce ve výši 44 780 Kč, ale část svých příjmů danil ve Spolkové republice Německo, kde část roku 2012 pracoval a dosahoval za období leden až červen tohoto roku čistého měsíčního příjmu ve výši od 40 228 Kč do 47 046 Kč za jednotlivé měsíce, což účastník řízení k podanému rozkladu doložil kopiemi cizozemských dokladů. Účastník řízení uvádí, že počínaje rokem 2013 má zajištěný vlastní zdroj příjmu, což řádně doložil. V této souvislosti účastník řízení poukazuje na skutečnost, že jeho žádost byla správnímu orgánu I. stupně doručena 16. 1. 2015 a teprve dne 7. 10. 2016 bylo o žádosti rozhodnuto, přestože dle § 23 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky mělo být o žádosti rozhodnutí do 180 dnů. Dále namítá, že jeho bratr, pan _ _ _ _ _ , již nabyt státní občanství České republiky, což dokládá přiloženou kopií části jeho cestovního pasu České republiky, tudíž správní orgán I. stupně dospěl k chybnému závěru, že účastník řízení nemá žádné rodinné vazby na státní občany České republiky.

V rozkladu účastník řízení uvádí, že s ohledem na úzké sepejetí s Českou republikou, kde mimo jiné úspěšně absolvoval střední školu, žije zde od svých patnácti let a má zájem zde žít i v budoucnu, o čemž svědčí i zakoupení rodinného domu v _ _ _ _ _ , což doložil výpisem z katastru nemovitostí a vyrozuměním o provedení vkladu do katastru nemovitostí, je třeba účastníka řízení považovat za plně integrovaného v rámci společnosti v České republice ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky.

S ohledem na uvedené pak účastník řízení navrhuje, aby ministr vnitra v rámci řízení o rozkladu změnil napadené rozhodnutí tak, že účastníku řízení se státní občanství České republiky uděluje.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise.

K námitkám účastníka řízení vzneseným v rámci podaného rozkladu ministr vnitra sděluje následující.

Ministr vnitra dospěl k závěru, že v daném případě nelze, než ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně konstatovat, že účastník řízení nesplnil podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Z doložených dokladů VZP plyne, že dluhy na pojistném dosahovaly v rozhodném období enormně vysokých částek. Dne 18. 2. 2013 účastník řízení uhradil dlužné pojistné ve výši 19 696 Kč a penále ve výši 2 994 Kč, přičemž účastník řízení nehradil pojistné řádně ještě ani po podání žádosti. Ještě 9. 6. 2016, tedy déle než rok a půl po podání žádosti, účastník řízení hradil dlužné pojistné ve výši 5 469 Kč a penále ve výši 161 Kč, jak je podrobně rozvedeno a odůvodněno v napadeném rozhodnutí.

Podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky státní občanství České republiky lze udělit osobě, která v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti neporušila závažným způsobem povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na území České republiky, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, zaměstnanost, daně, cla, odvody a poplatky, vyživovací povinnost vůči dítěti, které má trvalý pobyt na území České republiky, nebo veřejnoprávní povinnosti k obci, ve které je přihlášena k pobytu, jde-li o povinnosti uložené obcí v samostatné působnosti.

V souvislosti s posuzováním závažnosti jednání účastníka řízení v rámci hodnocení podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky ministr vnitra konstatuje, že ve shodě s ustálenou správní judikaturou, byť vydanou ještě za účinnosti zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105), smyslem a účelem uvedené podmínky je vyloučit riziko, že uchazeč o udělení českého státního občanství bude porušovat právní předpisy i jako státní občan České republiky, přičemž jednání každého, kdo se uchází o udělení českého státního občanství, by mělo být transparentní a prosté všech pochybností, což v daném případě nelze konstatovat, neboť účastník řízení pojistné na veřejné zdravotní pojištění opakovaně nehradil řádně a včas a nepoučil se ani na základě nevyhovění jeho předchozí žádosti. Pokud účastník řízení argumentuje tím, že vzniklé nedoplatky včetně penále řádně doplatil, ministr vnitra uvádí, že dodatečné plnění povinností spočívající v uhrazení vzniklých nedoplatek a penále nelze při posouzení splnění této podmínky jakkoliv zohlednit, neboť následná náprava nežádoucího stavu neovlivní fakt, že účastník řízení pojistné na veřejné zdravotní pojištění původně dlouhodobě nehradil řádně a včas.

Ministr vnitra v této souvislosti také přezkoumal závěr správního orgánu I. stupně o neprominutí splnění této podmínky účastníkovi řízení podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, přičemž se plně ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně shora uvedenými, tedy že důvodem neprominutí splnění této podmínky účastníkovi řízení bylo nikoliv jednorázové porušení právních předpisů na úseku veřejného zdravotního

pojištění. Ministr vnitra je toho názoru, že v daném případě není dán důvod pro prominutí splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky účastníkovi řízení. Tímto důvodem není ani stav bezdlužnosti, který žadatel dokládá potvrzením od VZP ze dne 20. 6. 2016. Podle názoru ministra vnitra tato skutečnost nemá sama o sobě dostatečnou relevanci pro prominutí splnění této podmínky, resp. není dostatečnou zárukou, že účastník řízení nadále bude své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění plnit řádně a včas, aby již ke vzniku nedoplatků na veřejném zdravotním pojištění nadále nedocházelo. Na základě těchto skutečností se ministr vnitra rozhodl nesplnění podmínky neprominout a ponechat další čas, aby účastník řízení prokázal odpovědnost a dostál povinnostem, které upravují dotčené právní předpisy zejména na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K nesplnění další podmínky stanovené v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, ministr vnitra s odkazem na ustanovení § 2 ve spojení s § 38g zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), konstatuje, že otec účastníka řízení, který ve Spolkové republice Německo pracoval šest měsíců v roce 2012, odkud mu plynuly příjmy, jako poplatník daně z příjmů fyzických osob, měl povinnost na území České republiky podávat přiznání k dani z příjmů fyzických osob, v nichž musí přiznávat výši svých celosvětových příjmů v přepočtu na české koruny, aby mohly být v České republice podrobeny daňovému řízení. Otec účastníka řízení, pokud daňová přiznání jako fyzická osoba v České republice nepodával, porušoval předpisy na úseku daní, neboť jak vyplývá z citovaných ustanovení zákona o daních z příjmů, bylo jeho povinností na území České republiky podávat přiznání z příjmů fyzických osob, z důvodu, že je daňovým rezidentem v České republice.

Pokud tedy správní orgán I. stupně posuzuje zdroje a výši příjmů účastníka řízení, který je odkázán v dané části rozhodného období na příjmech svého otce, pak posuzuje rovněž, zda nejsou porušovány právní předpisy České republiky a zda jsou tyto vykazované příjmy řádně zdaněny, neboť podle § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky lze státní občanství České republiky udělit účastníkovi řízení, který prokáže výši a zdroje svých příjmů, popřípadě splnění oznamovací povinnosti při přeshraničním převozu nebo bezhotovostní převod finančních prostředků z ciziny, a že ze svých příjmů v deklarované výši odvádí daň, pokud podle jiného právního předpisu tuto povinnost neplní jiná osoba. Skutečnosti dle předchozí věty je účastník řízení povinen prokázat za období posledních tří let předcházejících dni podání žádosti. Jak je z výše uvedeného zjevné, účastník řízení splnění této podmínky neprokázal, a to ani v souvislosti s podaným rozkladem.

K námitce, že žádost účastníka řízení byla správnímu orgánu I. stupně doručena 16. 1. 2015 a teprve dne 7. 10. 2016 bylo o žádosti rozhodnuto, a to i přesto, že dle § 23 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky mělo být o žádosti rozhodnutí do 180 dnů, ministr vnitra uvádí, že pokud měl účastník řízení za to, že nebyla dodržena zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí správním orgánem I. stupně, měl účastník řízení postupovat podle ustanovení § 80 správního řádu a podat nadřízenému správnímu orgánu návrh na opatření proti nečinnosti, což však neučinil. K uvedenému Komise dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 14/2012-41 ze dne 10. 12. 2012, dle kterého „Je nutno mít na zřeteli, že lhůty pro vydání rozhodnutí jsou pouze lhůtami pořádkovými (jejich překročení samo o sobě nemůže vést k závěru o nezákonnosti procesního postupu či rozhodnutí, které z něj vzešlo) a jejich nedodržení vůbec nemusí být nečinností správního orgánu...“.

Ministr vnitra nemůže přihlídnout ani k námitce účastníka řízení, že bratr účastníka řízení nabyl státní občanství České republiky a že s ohledem na úzké sepetí s Českou republikou je třeba účastníka řízení považovat za plně integrovaného v rámci společnosti v České republice. K tomu ministr vnitra uvádí, že státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací také osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována nejen vazbami rodinnými, sociálními a pracovními, ale v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, o jehož občanství se účastník řízení uchází. Jak z výše uvedeného vyplývá, v případě účastníka řízení ministr vnitra neshledal skutečnosti prokazující jeho plnou integraci, zejména pokud jde o dodržování právních předpisů. Účastník řízení se zdržuje na území České republiky již od roku 2003, lze tedy důvodně předpokládat, že by měl mít povědomí o právních předpisech a povinnostech z nich vyplývajících, přesto však došlo k jejich opakovanému porušování, zejména na úseku veřejného zdravotního pojištění. Proto se tvrzení účastníka řízení o plné integraci do společnosti v České republice v kontextu shora uvedeného jeví jako liché.

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu „*Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v řízení o rozkladu rozklad zamítnout.*“

Ministr vnitra konstatuje, že v postupu správního orgánu I. stupně při vyřízení věci neshledal pochybení, jež by mohlo vést ke zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Milan Chovanec

Rozdělovník:

1. Ministerstvo vnitra, odbor správní (odeslat do datové schránky)
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy

